

12.06

NIEDZIELA, GODZ. 19.00, SALA KAMERALNA

Nubes de Wrocław

Anna Pietrzak – gitara

Aleksander Miśkiewicz – akordeon

Program

Máximo Diego Pujol (ur. 1957)

Nubes de Buenos Aires [7']

Astor Piazzolla (1921–1992)

Milonga del ángel [6']

Zita [5']

Bela Bartók (1881–1945)

Tańce rumuńskie BB 68, Sz. 56 (nr 1–5; oprac. A. Levering) [5']

I. *Jocul cu băță*

II. *Brâul*

III. *Pe loc*

IV. *Buciumeana*

V. *Poarga Românească*

Astor Piazzolla (1921–1992)

Histoire du tango:

Café 1930 [7']

Nightclub 1960 [6']

Agustín Barrios Mangoré (1885–1944)

El ultimo tremolo [4']

Astor Piazzolla (1921–1992)

Ave Maria [6']

Escualo [3']

Połączenie sensualnego tembru gitary oraz akordeonu, choć niekonwencjonalne, obfituje w niezwykle oryginalne brzmienia. Podczas koncertu w wykonaniu Anny Pietrzak oraz Aleksandra Miśkiewicza zabrzmiały kompozycje twórców z Ameryki Południowej przeznaczone oryginalnie na ów skład, ale też aranżacje dzieł napisanych pierwotnie na inne instrumenty.

Koncert rozpoczyna dźwięki *Nubes de Buenos Aires* autorstwa argentyńskiego kompozytora i gitarzysty Máxima Diega Pujola. Artysta urodził się w 1957 roku właśnie w stolicy Argentyny, toteż utwór bezpośrednio związany jest z jego rodzinnym miastem. Pujol w swojej twórczości łączy klasyczne elementy z tradycyjną argentyńską muzyką taneczną, operując nimi w niezwykle temperamentny, acz równie nastrojowy sposób. Wszystkie ze wspomnianych komponentów składają się na brzmienie kompozycji. Widoczną inspiracją dla twórcy była niewątpliwie postać Astora Piazzolli, jednego z najbardziej znanych i powszechnie rozpoznawalnych artystów XX wieku, który jako pierwszy połączył w swojej twórczości świat klasyki i tanga argentyńskiego. Piazzolla zapisał się na kartach historii muzyki jako twórca oryginalnego, kunsztownego stylu *tango nuevo* – zawierającego charakterystyczny taneczny rytm – a zarazem jako wirtuoz bandoneonu – instrumentu często mylonego z akordeonem. Echa tego intrygującego tańca pobrzmiewają w każdej z kompozycji autorstwa Piazzolli, które usłyszymy tego wieczoru. Podczas koncertu w wykonaniu Pietrzak i Miśkiewicza zabrzmiały aż sześć utworów tego artysty. Będą to: *Milonga del ángel*, *Zita*, *Histoire du tango: Café 1930*, *Nightclub 1960*, *Ave Maria* oraz *Escualo*. Droga Piazzolli do tanga prowadziła przez spotkanie z Nadią Boulanger – wybitną francuską pedagożką, instrumentalistką, a zarazem kompozytorką – która zachęcała go do podjęcia wnikliwych studiów nad muzyką argentyńską. To właśnie ona mobilizowała artystę do pochylecia się nad muzyką kraju jego pochodzenia, sięgnięcia do swych kulturowych korzeni i krzewienia ich tradycji. Trzydzieści lat po śmierci kompozytora do jego utworów wracają kolejne pokolenia artystów, a dorobek Piazzolli zyskuje coraz to nowsze, niekonwencjonalne opracowania przeznaczone na rozmaite instrumentarium. Pozostając w kręgu twórców pochodzących z Ameryki Południowej, nie sposób nie wspomnieć o Agustínie Barriosie Mangoré – paragwajskim gitarzyście i kompozytorze tworzącym na przełomie dziewiętnastego i dwudziestego stulecia. Jego muzyczna literatura gitarowa jest niezwykle cenna, bowiem znacząco poszerzyła możliwości techniczne samego instrumentu. W tej twórczości zwraca uwagę pełne romantycznej nostalgii dzieło *El ultimo tremolo*.

W programie znalazły się także wybrane *Tańce rumuńskie* węgierskiego kompozytora i pianisty – Béli Bartóka, który należał do najważniejszych przedstawicieli awangardy w pierwszej połowie XX wieku. Są to dzieła niezwykle efektowne i porywające swą intrygującą melodyką. Istotnym pierwiastkiem każdego z nich jest nawiązanie do

muzyki tradycyjnej, ważnej dla tego kompozytora. Fascynacja folklorem Węgier oraz krajów ościennych wywarła ogromny wpływ na twórczość artysty. I tak, fundamentem zbioru *Tańców rumuńskich* z 1915 roku Bartók uczynił barwne melodie transylwańskie. Jest to muzyka niezwykle energiczna, o ostrej, wyrazistej rytmice, nadającej jej pewnego niepokornego charakteru. Podczas koncertu muzycy wykonają pięć z sześciu ogniów, z których składa się zbiór. Pierwsze z nich – *Jocul cu bâta* – zawiera melodię, którą Bartók miał zasłyszeć niegdyś we wsi Mezőszabad (obecnie Ceuașu de Câmpie) w wykonaniu dwóch skrzypków, następująca po nim część *Brâul*, to w istocie tradycyjny taniec rumuński o tej samej nazwie. *Pe loc* opiera się na tańcu pochodzącym z Egres (dziś Igrış), poprzedzi on zaś melodię tańca pochodzącego z Bucsony (Bucium w okręgu Alba w dzisiejszej Rumunii), kryjącego się pod nazwą *Buciumeana. Poarga Românească* – rodzaj skocznej polki rumuńskiej emanującej pogodną paletą barw – zwieńczy tego wieczoru część koncertu poświęconą Bartókowi. Zwykle można usłyszeć ten utwór w wersji na fortepian, bądź orkiestrę. Tym razem zabrzmi jednak w opracowaniu Arthura Leveringa na gitarę oraz akordeon.

Marcelina Werner-Śliwowska

Organizator:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez:

Wrocław miasto spotkań

